Huszár Ágnes

IRÁNY AZ URÁL

PÁRATLAN OLDAL - LVII. évfolyam, 43. szám, 2013. október 25.

Komoly érdeklődést tapasztaltak a magyar felsőoktatás iránt az Urál hegység melletti Jekatyerinburgba és Permbe látogató magyar egyetemi vezetők. Szó van a Campus Hungary program keretében közös tudományos kutatási és képzési programokról. Ez utóbbi azt jelenti, hogy orosz egyetemek diákjai – EU-s támogatással – tanulmányaik egy részét nálunk abszolválnák, és a két intézmény közös diplomát adna ki nekik.

Здорово – mondaná az ember örömmel, de aztán elbizonytalanodik.

Van erre nálunk elegendő számú megfelelően felkészült oktató és taneszköz? Olyan tanárok, akik nemcsak kitűnően kommunikálnak oroszul, hanem arra is képesek, hogy ezen a nyelven magas szintű tudást adjanak át?

Az utóbbi negyedszázadban ugyanis az orosz nyelv és kultúra oktatása nálunk végzetesen háttérbe szorult. A kilencvenes években egyenesen hazafias helytállásnak számított nem tudni oroszul. Ebben a légkörben próbáltak meg fennmaradni egyetemi tanszékek pár tucat hallgatóval. Az egyiknek sikerült, a másiknak nem. Nemrég jelentette be megszűnését az oroszon kívül ukrán és ruszin nyelvet is oktató nyíregyházi szlavisztikai központ. A hatvankét évesnél idősebb oktatók tömeges nyugdíjba küldése tovább ritkította az oroszul előadást tartani képes emberek sorait.

Most meg hirtelen jött a keleti nyitás, és kezdődne a *дружба*. Csak már alig van valaki, aki a vendégeket illően üdvözölni tudná *хлеб да соль*-lal.